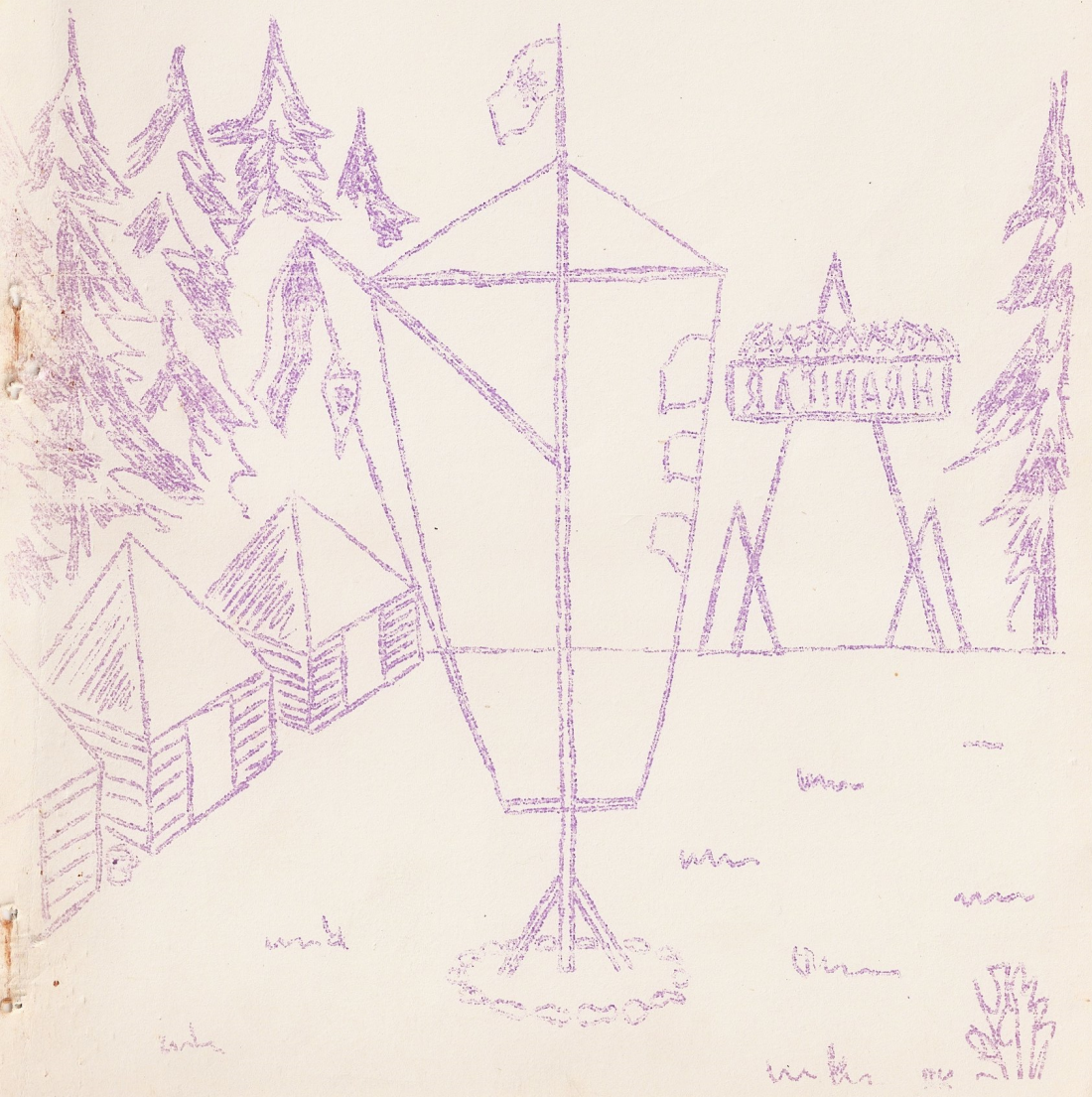

EVRO-O-LIG

LISTOPAD - 81

OBĚŽNÍK PRO ČLENY 8. ODDÍLU - HRANICÁŘ

A h o j - veteráni tábora na Zlaté řece!

Tohle povídání piši ještě na stole v táborové jídelně, ale až je budete číst, budete již doma v Karviné. Co vám mám říkat o táboře? Všechni jste jej prožili. Ale většina z vás jen tento jediný. Proto já, který jich již prožil s našim oddílem mnoho, mohu o trochu lépe srovnávat. Slyšeli jste od starých mazáků, jak to bylo kdysi v údolí motýlů, Na Rendličku a pod.

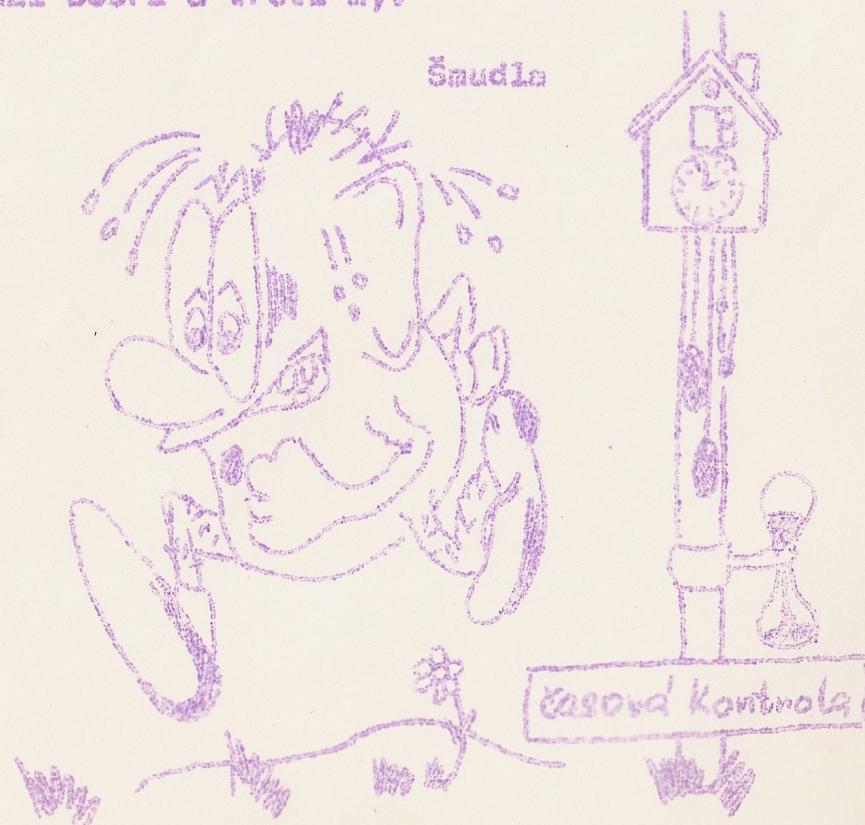
Nuže ano - byly tyto tábory lepší. Ale ono je to trochu jinak. Většina jejich účastníků byli hoši zkušení, prošli dvěma až třema tábory i více. A těch několik nováčků se mezi nimi jaksi ztratilo - uživili se při jejich práci. A na našem táboře mimo tři členů všichni ostatní byli na našem táboře poprvé. A se více dobrá polovina vás byla na táborový život moc zvyklá. A přesto jste byli docela dobří. Bez nadsázky mohu říci, že z posledních tří táborů byl tento nejlepší a co hlavní - VAŠI ZÁSLUHOU! A to je rozhodující. Poznali jste plno věcí nových, vám dosud neznámých, získali jste velké zkušenosti. Ti zolení hoši z počátku tábora se velice změnil. K dobrému. A tak možno říci, že z tábora domů jedou jiní hoši, nežli jeli na něj. Zkušenější, rozvážnější, začali tvrdého táborového života. Co je ta velká změna. V duchu jsem tento tábor nazval "Táborem změny". Má to snad oprávněný název tohoto tábora? A co nás čeká doma v Karviné? Co nejdříve ve pu táboře vyjedou na hladinu Žermanické přehrady tři naše plachetnice. Zároveň dáme do kupy motokáru. Na počátku září se opět rozjede oddílový život. Přijdou nováčkové, které vy budete učit, jak se žije na našich táborech. Vypuknou opět nové celoroční hry, které zase vyvrcholí na příštím táboře. Čili, jak vidíte, nudit se nebudeme! A to je dobře - o to přece jde.

Váš B X

Velká cesta

Ráno byl normální budíček. Ale to už na vý-
věse visěla zpráva o začátku Velké cesty. Té-
si všiml až po nástupu Vjco. A tak naše družina
se tajně připravila a vyráželi jsme na starou
kolej na železniční most, kde byla ukryta první
zpráva. Po nás vyrážela posádka Zálesáků a po
nich posádka Bobřů. V první zprávě bylo, že
máme každý donést jeden litr vody. V naší po-
sádce jsem měl esus jenom já. Proto nás Zále-
sáci dohazeli. Po tomto úkolu jsem měl sestřít
lit zprávu. Mám to nějak nešlo a proto nás před-
běhli i Bobři. Až potom jsme si vzali jinou
vzduchovku a tou jsem zprávu sestřelil. Tato
zpráva nám oznámila, že máme postavit stan na
pádlech. Byl jenom jeden stan a tak si Zálesá-
ci před námi udělali velký náskok. Po postavení
stanu jsme měli přepálit provázek. Dost dlouho
mám trvalo, než jsme ho přepálili. Zpráva, kte-
rá byla zaslána po přepálení provázku, nám
oznámila, že máme nasbírat různé rostliny a
donést je do tábora. Měli jsme potíže s Dubem.
Vajco si to pořádně nepřechal. Ve zprávě bylo
napsáno "Dones listek od Duba" s velkým D. A
to je Dub. A tak jsme šli za Dubem, který nám
dal list papíru. Dalším úkolem bylo nastřílet
50 bodů. My jsme nastříleli 51. Po tomto úkolu
jeme měli změřit břizu. Od břizy jsem došli k
táborovému ohni. U sedačky pro kapitána jsme
našli zprávu, která nám oznámila, že ve vesni-
ci máme vyžonat dobrý skutek. My jsme hledali
práci dlouho, až Vajco našel. Vozili jsme nase-
kané dřevo. Bobři byli před námi a dělali tu
též práci. No - udělali jsme tam spíše brigádu.
Přitom začalo pršet. Po tomto dobrém skutku,
lépe řečeno brigádě, jsme doběhli k místu, kde
stálo auto Tomšových. Tam jsme měli do sudu

nalit jedním esusem vodu zevstudánk. A tak
jeme běhali tak dlouho, až jsme doměřenou část
n. plnili. Tento sud s vodou jsme dopravili do
tábora. V táboře jsme každý zastlouk tři hřebí-
ky bez ohnutí. Po tomto úkolu jsme dali rozum
ani jsme nevěděli co jsme měli dělat. V další
zprávě jsme se dočetli, že máme jít po staré
koleji, kde jsme narazili na žlutý praporek.
U něho jsme každý dělali šest základních uzlů
a šli jsme k mostu, kde byla zpráva, že
máme odvyšlat "Velká cesta pokračuje". My
jeme dali opět rozum. Předposlední zpráva nám
oznámila, že si máme vyřiznout poukaz na
třetí místo a donést ho do tábora. Plácku jsme
vyměnili za lístek, který nám oznámil, že
conu najdeme v hnízdě supů. Já jsem tam vylezl
a hodil jsem sud s třetí cenou dolů. Tím pádem
Velká cesta skončila. První byli Zálesáci,
druzí Bobři a třetí my.

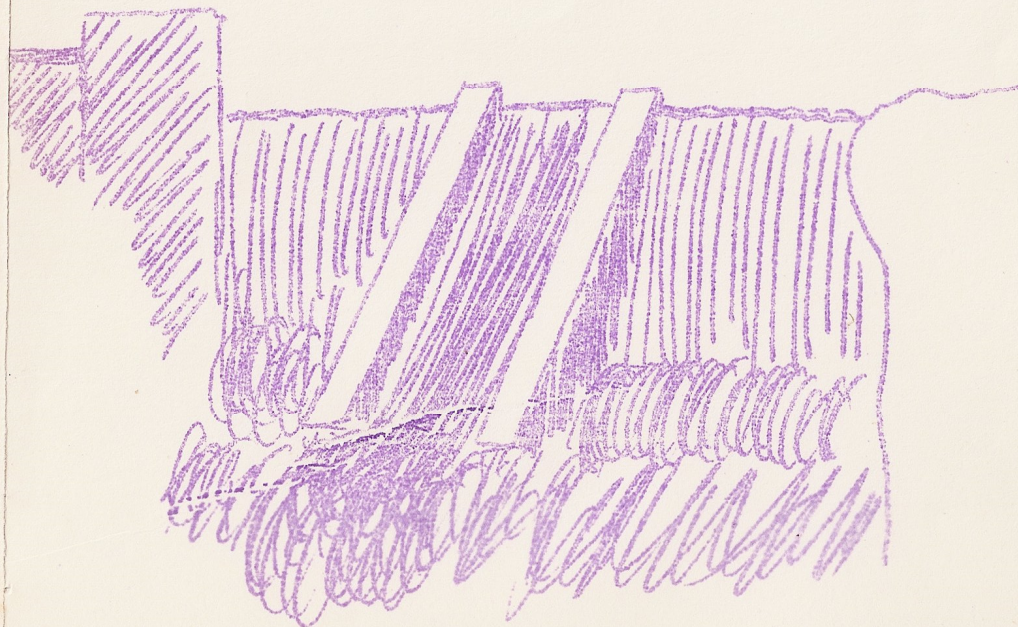
Študla

S JEZD MĚ PRVNÍ ŠLAJSNÝ .

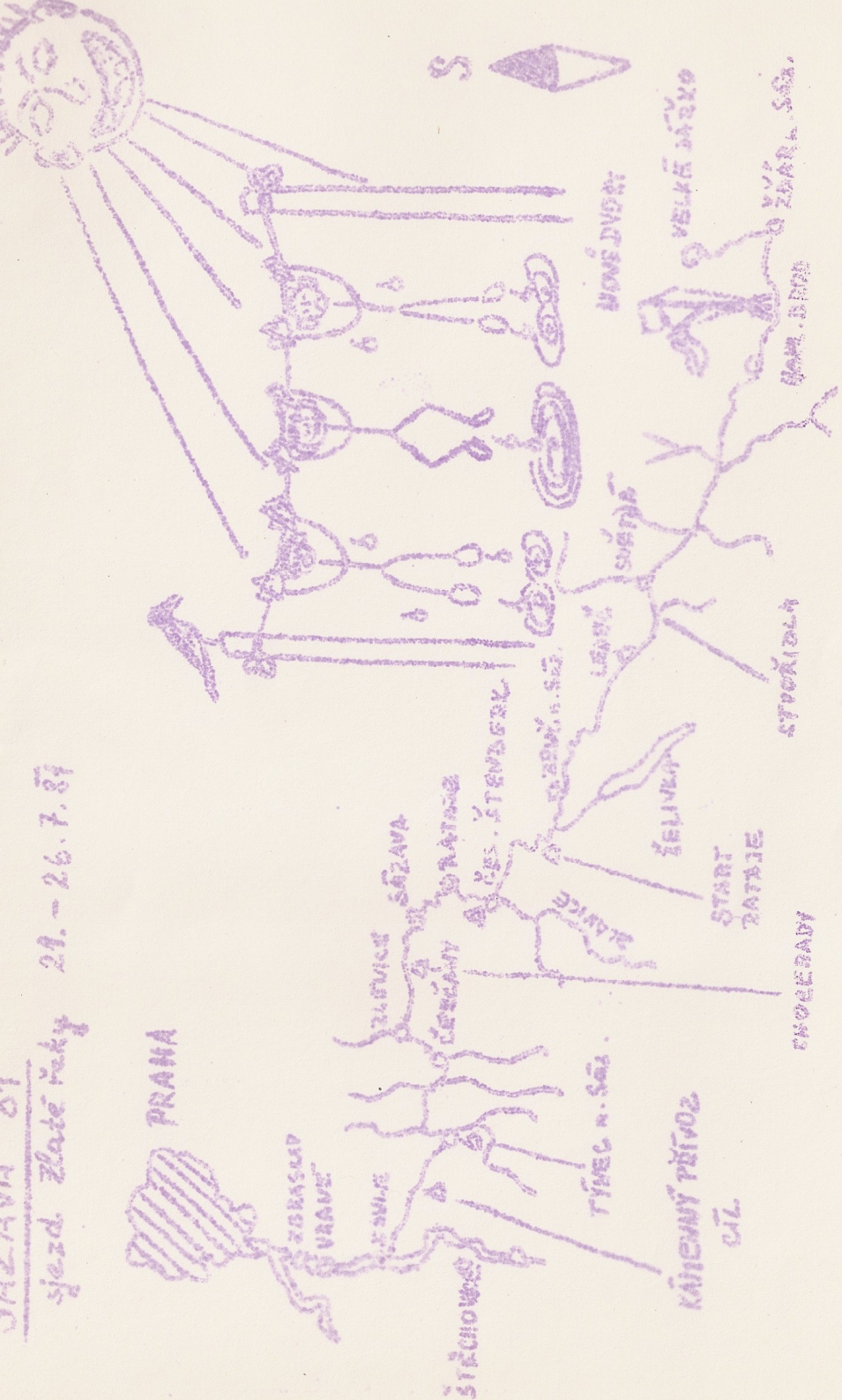
Přijeli jsme do Kácova, kde jsme tábořili hned u šlajeny. Vypadala strašně, tak jsem se opatrně ptal Jardy, jestli začneme jezd nad ní. Po odpovědi "asi ne" mi spadl asi tříkilový balávan ze srdce. Ráno se někteří borci přemohli a jeli jí. Vyjeli, přenesli a sjeli.. Zdá se to, jednoduché, ale já to moc bilé neviděl. Obdržel jsem pár posměšných vět, ale stejně jsem to ne-sjal. Odpoledne jsme vyvázali věci, po kterých jsme do lodi usedli i my. O pár minut později jsme se dozvěděli, že budu dělat kormidelníka. Na začátku cesty jsem sice chyboval, ale mohl jsem si to dovést pro malé vinění Sázavy. Zanedlouho jsem však na svou radost z menších vlnek zapomněl. Stal jsem před jezem! V té chvíli jsem nevěděl, co mám dělat. Od ostatních jsem se dozvěděl, že to není nic moc. Chytl jsem se těchto slov a pomalu jsem se oděbiral k pramičce. Sedl jsem si já, pak posádka. Po chvíli klidu na lodi jsem dal povel k odjezdu. Nejistě se od azilu od břehu a před lodí jsem navedl na to místo, které mi ukazovali ze břehu. Sjeli jsme to a já si začal myslet, že už sjedem všechno. U první šlajeny před jezem jsem si ba hužel svůj názor opravil. Když jsem se na ni podíval, řekl jsem, že jí nepojedu. Po dlouhém přemýšlení jsem nejistě řekl slovo "Jedu". S velkým strachem jsem nastupoval ke kotrči. Najednou mě začaly napadat věci, jako že pramičce nedojede, že to s náma skončí bídě a další myšlenky, které ve mně vyvolávaly velký strach. Vyjeli jsme nahoru, to už se mi žaludek probíjel mezi žebry nahoru. Mijeli blíže, blíže a blíže. Před jsem nemířil mezi dvě stěny, které vykukovaly nad vedou. Ale to už začalo pracovat i erdičko, které bylo někde v krku. Na pramičce která jela před námi, to celkem šlo. Jejich kormidelník měl více zkušeností než já. Proto jsem od něho odkoukal postoj na lodi, který

jsem vykonal těsně před šlajenou jako on. Za chvíli se mi podlomily nohy a já si sedl ke kotrči. Pohled dolů mě zhrozil a já se sedíc pevně přidržoval kotrče. V tom jsem do toho vjel, žaludek i srdce se probíjely nahoru. Do zpěvu mi nebylo.. Za chvíli jsem neviděl nic, byla to taková rychlost, že na strach v tom nebyl čas. Za pár sekund jsem zpozoroval světlo. Natož jsem si uvědomil, že jsem to sjel. Vnitřnosti mého těla se pomalu začaly vracet na svá místa.. V tom mě napadlo, že strach je jeden z největších nepřátel a proto radím těm všem, kteří ho ještě nezkoušeli překonat ať se o to snaží. Sice vás to bude stát hodně síly a vytrvalosti, ale později poznáte, že ten strach, který na vás působí, je mnohem menší než předtím. K tomu vám přeji hodně štěstí.

S v á t a

UMZLAVA 01
 sjezd Zlaté řeky 21. - 26. 7. 87

Jak to bylo s reklamací mucholapky.

Tento příběh se odehrál na táboře 8. oddílu Hraníčář I.P. 1981.

Další řádky jsou psány přímo ze srdce dvou kamarádů /Dub a Hardyho/ a proto je možno říct, že neobsahují ani náznak zveličování, či překrucování holých skutečností.

Všechno to začalo jednoho krásného odpoledne dne. Po vydatném obědě, kdy většina "tvrdých mužů" odpočívala s přeopanými břichy ve svých kajutách, ozval se náš kapitán svým nedovoleným hlasem, při kterém šli i meteorologové myslí, že přichází bouře. "PRIOR, PRIODOR!!" ozvalo se z kapitánovy kajuty. Ten den se nenašilo mnoho mlených jazyků, což mělo za následek, že se nevytvářela tolik typická fronta. A tím to vlastně začalo.

"Hardy" ozval se Dub ze svého pelouchu a pokračoval "pojdme si vyhodit z kopejtku, určitě tam ještě něco zbylo". A šlo se. Po obvyklých frázích, kdy jsme se přeptali na dnešní kurz na světových trzích, jsme začali vybírat. Náš větrama ošlehaný kapitán vychvaloval své zboží a my tahali z kapsy kačku za kačkou. Když už toho bylo akorát /dvakrát Salko, dvakrát Argolimbo a hromada sušenek/, zjistili jsme, že máme poslední korunu. "Tak co, Dubo, co si ještě dámeka,". Dub se zamyslel a v tom jeho zrak spočinul na zařízení, kterému čeští inženýři dali lapidární název "MUCHOLAPKA". Na důkaz kvality nám kapitán ukázal podobný kousek zavěšený v jeho kajutě. Byl nádherně obalen dotěrným hmyzem a dokonce na něm uvízl exemplář sůry. Slovo dalo slovo, a jelikož i naše kajuta byla přeplněna dvoukřídlymi tvorečky, byla zachvilí ruka v rukávě. -Vítězně jsme pochodovali ke svému příbytku a špitáli si o tom, jak z mouchama zatočíme.

Dvěm všechno bylo jinak. Chvillemi se nám zdálo, že mouchy točí s náma. Když Dub mucholapku zavěsili, složili jsme své těla na palen dy a uzavírali sázky kolik kamarádek uvizne. Neutrvalo dlouho a první zvědavec byl lapen. Za malou chvíli přibylí další dva. Po těchto třech lapaných družkách jako když utne. Mouchy prováděly krkolemné nálety, při kterých v poslední chvíli pomocí složitých obrátů ukazovaly mucholapce zadní část svého tělička. Připadalo nám to, jako výměch lidské inteligenci. Toho dne jsem dosáhl již jen jednoho pronikavějšího úspěchu. T o když kamarád Prófa navěřil naši kajutu. Ukazoval nám co si mezi záchvatem padoucnice a slavností slunovratu. Po chvíli jsme mohli s Dubem konstatovat, že máme na mu cholapce tři mouchy a celkem hezkou Prófovu kůtici. Druhého dne nás čekalo další překvapení. Ráno, sotva jsme si vzájemně pomohli otevřít víčka, začali jsme sledovat naši mucholapku. "Jožkovy oči, ty mouchy se snad tím lepidlem přikrmují". A opravdu. Jedna za druhou se na mucholapku snažely, procházely se po ní a snad si fakticky některá i kouzla. Běželi jsme to reklamovat ke kapitánovi. Ten nás však odbyl slovy "Co jste si koupili, ve gáto, a vůbec, My jsme solidní podnik". S těmito slovy jsme byli vykázáni na táborové náměstíčko. Zasedli jsme ve své kajutě a smutně polemizovali, co dát s mucholapkou. Na nic kloudného jsme nepřišli a tak nám ten švindl visel nad hlavou až do konce tábora.

VÍTE ŽE ?

Čteno správně potlač, neznamenal v jazycích indiánských kmenů na severozápadě Ameriky, kde vznikl /Britské Kolúmbie/, jen veselé po sezóně u táboru, a už vůbec silněolitické dy chánky pod širým nebem, jak byl potlač kdysi chápán v našich trampských osadách. Bylo to slavnostní ochromění, na kterém některý starší příslušník kmene rozdával obzvláště všichni, od za celý život získal? Sluny a pov, zbraně a pokrývky, zkrátka veškeré "bohatství", jak se mu podařilo nahromadit a které dlouhá léta chytěl k této všechně chvíli svého života.

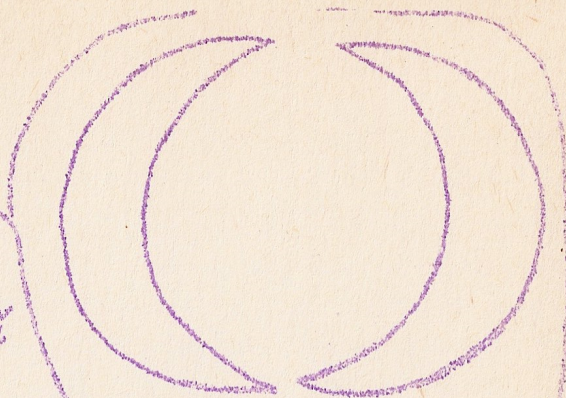
Ještě dnes se v této oblasti, kterou slav nosti podobnou náplní, avšak deformovanou, kmen Kwakwaka'wakw se předchází při potlaču v hřívavé a šuriantské spotřebě vzduchů a těžko dostupných lahůdek, až k pálení pokrývek, kerolů a vlastního domu.

RZZ

Jako maskovaný
 lupič vypadá šedově
 zbarvený BRHLÍK.
 Přes oči se mu táhne
 černá páska jako
 maska. způsobem
 života se trochu
 podobá dotlu: po
 celý den prohlédává
 kmeny stromů, při
 čemž vždycky začíná
 od úpatí stromu nahoru.

Hřebík snadněji
 zatlučeme je-li
 natřen olejem,
 tukem nebo mýdlem.

Strpek měsíce
 vlevo má podobu
 písmene O - odbláží
 ze stavu úplnosti,
 zmenšuje se. Vpravo
 má podobu písmene
 D - dorůstá.

Liška Pes

... nej nej nej nej nej

stát 95SR 22402200 km²

ž lozníc Sibiřská magistrála 9336 km

tunel Huntington Lake, Kalifornie 21800 m

hloubka jezera Bajkalaké 1620 m

Rychlost některých živočichů

ve vodě

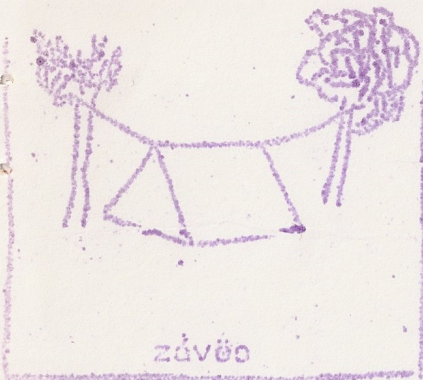
Mořský ráček
 chobotnice
 úhoř
 kapr
 štika
 losos
 žralok
 létající ryba
 kosačka

0,4 km/h
 5 km/h
 8 km/h
 8 km/h
 18 km/h
 25 km/h
 45 km/h
 65 km/h
 70 km/h

ve vzduchu

čmelák 18 km/h
 rasek 30 km/h
 krahujec 40 km/h
 včelona 50 km/h
 vrabec 55 km/h
 vlaštovka 70 km/h
 labut 85 km/h
 rorýs 130 km/h
 sokol při útoku 200 km/h

závěs

b í v á k - je to francouzské slovo, které už slušnou rádku lot. Bivakem byl vojenský tábor bez stanů pod širým nebem.

Ono bývá bivakem nazýván takový nocleh, který používáme v případech, když nás někde a neočekávaně zastihne nepohoda, déšť či sníh.

přístřešek pod okolními převisem.

Jedním z nejplnňožších hubatelů myši je šova. Během roku vyhubí až tisíc polních či lesních myši.

Přnocování pod hustými větvemi o požitím neprokokavého pláště.

2. Krahujec

Najhojnější drav c. Největší nepřítel zpěvného ptactva. U 632 krahujcůch hnízď byly nalezeny zbytky /mimo jiných/ více než 40 000 drobných a větších zpěváků. Poznává ho podle dlouhého na konci rovného ocasu. Několikrát udobí křídly a potom přechází do kluzavého letu.

Číslo 1, 1977
SOUBĚŽE

Odpovědi na hádanky s soutěže z Čigo-liga č.5.

- koniklec je ochranná rostlina
- světelný rok je vzdálenost, kterou uletí světelný paprsek za 1 rok/9 463 700 000 000 km/
- J.A.Gagarin v kosmické loďi Vostok 1.12.4.61
- nejtvrdší nerost je diamant
- Prahou protéká Vltava 440 km dlouhá.

1. Jak dostaneme 50, odečteme-li 10 od 40?

$$XL = L$$

2. Jak se dá říkázat, že polovina ze 13 je 8?

$$XIII = \frac{XIII}{2}$$

Mimořádné číslo Čigo-liga.

- Píseckoprotécká Otava 138 km dlouhá,
- např. V.Tatry, N.Tatry, Slov.Rudoňofí, Belanoké Tatry, Západní Tatry, Malá a Velká Fatra, Beskydy, Jeseníky, Grlické hory, Krkonoše, Šumava, Krušné Hory, Českomoravské vrchovina atd.
- ne na každé mapě je sever na hornímokraji. Poznává to podle směru poledníků a podle nich si zorientujeme mapu.
- míčky rozdělíme na 3 skupiny po třech. Na levou miskuvah položíme jednu trojici míček, na pravou miskuvah druhou trojici. Mohou nastat dva případy:
1. obě mísky jsou v rovnováze. Pak je těžší

míček ve třetí skupině. Jeden míček z této skupiny položíme na levou míčku, druhý na pravou. Pro rovnováhu míčeků je hledán těžší míček zbývající míček ze třetí skupiny. Nejsou-li míčky v rovnováze, ihned poznáme těžší míček.

2. Míčky nejsou v rovnováze. Těžší míček je na míčce, která klesla dolů. Z této míčky vezmeme dva míčky a porovnáme jejich váhu na náškových. Tímto způsobem najdeme těžší míček stejně jako v případě jedna.

Oddílové rekordy

Sběrová štafeta - 10 x 1 metr Luke 32 sec.

Bez dechu pod vodou Kajman 65 sec.

Na táboře při dražbách vznikly další velmi hodnotné rekordy:

Za ručník

Za ručník

Dub 557 dřepů

Luke 52 kliků

52 niadrů

52 dřepů

Za hadr na boty

Profa 201 kol kolem táboře
47 min.

